

بررسی شیوع کودک آزاری در وابستگان به مواد افیونی مراجعه کننده به گلینیک ترک اعتیاد خود معرف شهر یزد

گلرسته خلاصه زاده^۱، نصرالله دوست^۲، نسترن احمدی^۳، قاسم دستجردی^۴

۱- استاد بارگروه روانپژوهی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

۲- استاد بارگروه آمار و اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

۳- دانشجوی کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

۴- روانپژوهی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

چکیده

مقدمه: کودک آزاری شامل آزارهای جسمی، روانی، جنسی و بدرفتاری با کودک می‌شود و به سلامتی و آسایش کودک آسیب می‌رساند. با توجه به اهمیت موضوع، این بررسی جهت تعیین میزان شیوع کودک آزاری در افراد وابسته به مواد افیونی مراجعه کننده به مراکز ترک اعتیاد خود معرف شهر یزد اجرا گردید.

روش بررسی: این مطالعه به صورت مقطعی بر روی ۳۰۰ نفر شامل دو گروه ۱۵۰ نفری معتاد و غیرمعتماد انجام گرفت، گروه معتاد از بین افراد مراجعه کننده به مراکز ترک اعتیاد شهر یزد و گروه غیرمعتماد به طور تصادفی از جامعه انتخاب شد. جمع آوری داده‌ها به کمک پرسشنامه پژوهشگر ساخته، و تجزیه و تحلیل داده‌ها با آزمون آماری (کای اسکور) صورت گرفت.

نتایج: از ۱۵۰ نفر معتاد (۵۶٪) کودک آزار بودند، ۷٪ زن، ۱۰٪ مرد، ۴۵٪ مرتبت تحریثات بسیار پایین، ۴۶٪ سابقه طلاق در خانواده، ۳۸٪ سابقه آزار جسمی در کودکی داشتند. بیشترین نوع آزار جسمی سیلی زدن به صورت، ۲۴٪ بود، که ۲۶٪ این افراد اعلام کردند که یان عمل اقدامی در جهت تربیت است. از ۱۵۰ نفر گروه سالم ۴۲٪ کودک آزار، ۷٪ مرتبت تحریثات بسیار پایین، ۱۵٪ زن، ۲۳٪ مرد، ۷٪ سابقه طلاق در خانواده، ۳۰٪ خود در کودکی آزار جسمی دیده بودند که بیشترین نوع آزار جسمی سیلی زدن با فراوانی ۷٪ بود که از این تعداد ۳۳٪ علت این اقدام را تربیت فرزند اعلام نمودند.

نتیجه‌گیری: ارتباط مستقیمی بین کودک آزاری و وابستگی به مواد افیونی دیده شد. سطح تحصیلات پایین، سابقه طلاق در خانواده و قربانی کودک آزاری بودن در کودکی در ایجاد این پدیده نقش دارد. لذا ضرورت پایش کودکان، تدوین قوانین حمایت از کودکان و ایجاد مراکز حمایتی و آموزش والدین می‌تواند در کاهش کودک آزاری نقش داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: کودک آزاری - مواد افیونی - معتاد